

ՕՐՎԻՇ

Քաղաքական Պահապահութեան և Քուսութիւն.

ԵԱՐԵՎԱՆ ՏԵՐԵ, Խ. 27 :

ԶՄԵՒԹԻՒՆ

ՈՒՐՐԵՒԹ 28 ՄԿՍ 1841 :

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՂՊՈԼԻՒ

18 Մարտ :

Պարձրագոյն Դառւը որոշեց որ Մէջմտ Ելի փաշյի գրին հարկաւոր եղած պատասխանը՝ Ղօնտայի ժողովոյն յանձնէն, ու ինչպէս որ արժան դատէ լիշեալ ժողովք՝ ինքն ալ ընդունել: Աս բանին համար յառուել գիր. խրկը վեցահաւա, ու կը յուտացվի թէ քիչ ատենի մէջ յոյսնի կը լսոյ ինչ որոշմունք որ ընէն:

Վզմի եքէտին նախկին կառավարիքը Վալաթեայի որու յանձնըված էր մօտերո՞ Տրապիզոն երթալ ու ան կողմի բնակիչներուն ինքը գլեւ և գին զնել անոնց, որպէս զի ամեն մարդ իր կարողութեան չափով տուբք տայ, այս օրելս շտենաւոլ յիշեալ քաղաքը դնաց:

— Երիտասարդ տաճիկ բժիշկ մը հումէ դարցած, որն որ Օսմանեան բանակին կը ծառայէր, անցածները սափիքի մը կանչէլ կուտայ, ու ածիլ վելն ետև սուր ածիլ մը ուղելով. վարսավիրացէն առանձին սենեկ մը կը մտնայ. քանի մը բոսէ անցնելն ետքը կերթան կը տեսնան որ չարաչար վերարկելով վեզը և որովայնը ինք զինքը մերւցւցերէ. մարդ չիտէ թէ ի՞նչ պատճառաւու այս յիւ մարտութիւնը ըրածէ: թէպէտ շատ քննութիւնները ըրին բայց դեռ բան մը չեմացնեցաւ:

ԲԱՆՆԱՄԻՒԹԻՒՆ

ՄԻԵՒԵԼԵՐԵՄՆ ՀԱՅԿԱԾԱԿԱՎԻ

Վ'էկ տաճիկ մը ևս որ քանի մը ատենի է փոքր լսիայէն եկած էր, պաշտօն մը ձեռք բերելու համար, տեսնալով որ փուծ տեղը կաշատին յետին յուսահատութեան մէջ իյնալով՝ թախտա խալէի բաղնիքը գայեր ու ինք զինքը ածելով մը սպան ներէ:

Յերաւի կրթաբանանք այս երկու անձնասպանթեանը վբայ. որովհետև շատ քիչ էր պատահէր ասանկ գիպուած կոստանդնուպօլուոյ մէջ:

Բարձրագոյն Դառւը՝ որ հասարաւելթեան հանգըստութեանը մասնաւոր խնամք մը կը յըցունէ միշտ, տեսնալով որ մինչև հիմայ ձամբու թէսկերէն ներուն համար դըրված կանոններու շատ պակտութիւն ունին արժան համարեցաւ հարկաւոր եղած զգուշութիւնն ընել, հասարաւակայ հանգստութիւնը ապահովէլու ու կառավարիչներուն տեսչութիւնն ըիւրացըներու մոօք. ուստի հետազայ կանոններու սահմանեց փասափօրթի կամ ձամբորդութիւն ընել լու թոյլատութեան թէսկերէտ առնելու համար:

1. — Ո'վ որ ձամբորդութիւն ընել ուղէ Օսմանեան Տէրութեանը մէջ, գուրս ելալ յիշեալ տէրութեանը երկիրներէն կամ ներս մոտականը, կը պարտաւորի որ փասափօրթի մը ունենայ:

2. — Օսմանեան քաղաքները ձամբորդութիւն ընողներուն հրամանագիրը (փասափօրթը), մայրաքաղաքին մէջ՝ կառավարութիւնը վերակացուն պիտի սահմանագիր կամ նախագործ էր յամին 1600, գեկտեմբեր 13:

Վռաջնին կառավարիքը մտամաս Ալիթիթ, 24 հոդաբարձուներով՝ Վնդղայի տէրութիւնը երկեց այն կողմը. բայց իշխանութիւն տրված ընկերութիւնը որ փոխանորդ կառավարիք դընէ, ու այնուհետեւ ինքը ընտրէ կառավարիք, հոգաբարձու, ու հարկաւոր եղած քաղաքական գործակաները: « Վամանագէս իշխանութիւն տրված որ կարգադրէ երկիրը, յանցաւորները պատժէ, չըս տարի շարունակ մինչեւ 30,000 լիրէ սթէոլինի ամմեն տեսակ ասպանքը տանի հոն տանց մաքսի. ու նոյնչափ արժութեամբ ոսկի և արծաթբերէ վեց ամիսը անգտմ մը: Յիշեալ արտօնութիւնը տրված էր անդկան տէրութիւնը տանը լինդինդը տարվան համար:

Վնդղայուց փափագը վառեցաւ Հնդկաց հետ առուտ լունելու, երբոր տեսան Աղանիացուց ու փորթութէներու նաւերուն մեծագին վաճառքները, որոնք Հնդկաց ծովն ետ կը դառնային: Ասոր համար՝ յամին 1599,

տի տայ. գըրսի երկիրները քաղաքական ժողովը, որ իրեն անդամներէն յատկապէս մէկը դընելու է այս գործին վրայ: Ուր տեղ որ դէռ ժողով հատապած չէ, առ այժմ առջի կանոնները բանեցընեն, մինչեւ որ ուրիշ կարգադրութիւն մը ըլլայ: Ճամբորդութեան հրամանագիր տըլվող վերակացուներուն հարկաւոր եղած կնիքները Պօլիսէն պիտի խրկվին:

3. — Եթէ փասափօրթ ուղողը անձանօթ օտարական մըն է՝ մինչեւ որ նոյն քաղաքի բնակիչներէն երկու վկայ չե բերէ, թոյլատութիւն ըըլլայ անոր:

4. — Վ'էկ նահանգէն միւս նահանգը գացող տաճիկները, թէ որ իրենց քաղաքը ժողով չի կայ վկայական թուղթ մը առնեն այն տեղի իմամէն կամ մեծէն, ու մօտ քաղաքի ժողովը ցոյց տալ զանիկա, օրինաւոր հրամանագիր մը առնեն անկէց: Յիշեալ թուղթին մէջ գրված ըլլալու է, իր անունը, արհեստը և ուր ելթալը:

5. — Պօլայ բնակիչներէն օտար տէրութեանց երկիրը երթալու համար թոյլատութեան հրամանագիր ուղողը պէտք է որ արտաքին գործոց պաշտօնատարին տանի կառավարութեան կողմանէ առած վկայականը. և ո՞ր տէրութեան քաղաքը երթալու էնէ, աս մայրաքաղաքը գտնըլող նոյն տէրութեան գետապանին ալ կնքել տայ այն թուղթը: Նմանապէս դըրակի երկիրներէն գացողներն ալ նոյն տէրութեան հիւլատոսին կնքել տան:

Վողով երկիրներէն շատ տեղեր առնելով: Վոջի անգամ՝ հինգ նաև բեռնաւորեցին պատուական վաճառքներով, երկիրէ, պղնձէ գործիքներ, ապակեղէն և՛, և՛. որոնց արժողութիւնը ձամբու ձամբքերուն հւետ մէկ տեղ 7000! լիրէ սթէումինի կը հասնէր. ու ասոնց հրամանատար կարգեցին անգատակունաւապետը, որ 1601, յունապի 13 ին ձամբայ երան, ու հասաւ Առաջարա կղզին 1602 յունապի 25:

Այսունապետը առուտուրի գաշինքները ընկելնետքը Աքերի ու Պանդամի Առութաններուն հետ նակիլթէւա գարձաւ. պղպեղ (պիտի էն) ան կողմի ուրիշ տեսակ վաճառքներէն ընկերով:

Պէս նաւապետը առուտուրի գաշինքները ընկելնետքը Ապագան մեծագործ կամ անգամագործ կամ անգամագործ էր արծաթամբ պատժութիւն տրված քաղաքին մէջ, ուր տեղ անգիտացւող վաճառքական առաջնաւագան կողմը, պղպեղի տիրելով:

Պէս նաւապետը առուտուրի գաշինքները ընկելնետքը Ապագան մեծագործ կամ անգամագործ էր արծաթամբ պատժութիւն տրված քաղաքին մէջ, ուր տեղ անգիտացւող վաճառքական առաջնաւագան կողմը, պղպեղի տիրելով:

Պէս նաւապետը առուտուրի գաշինքները ընկելնետքը Ապագան մեծագործ կամ անգամագործ էր արծաթամբ պատժութիւն տրված քաղաքին մէջ, ուր տեղ անգիտացւող վաճառքական առաջնաւագան կողմը, պղպեղի տիրելով:

Յիշեալ գործականերէն ընկերութեան մթերանոցները՝ ուր որ ապահապետներ կը պահէին Երուպայ իր բաժանութեան վաճառքական առաջնաւագան:

գետը ինկան՝ խղդքը լեցան ամմենն ալ. Եթեք հոգի միւ
այն աղասից ան, անոնք ալ լողալ. գիտնալուն հա
մար: Զարմանալն աս է որ 20 հազար հոգին ու
մել մարդ կար գետեղերը, բայց մէկը չէ կրցաւ
օդութիւն մը ընկէլ այն խեղճերուն:

«Տեղը կառավարից կրնար այս ցաւալի զիւ
պուածին առաջը աւնել թէ որ պահապաններ
զրած թւար, որոնք արգիլէնն ու չի թողովին որ
այնքան բազմութիւն լեցէք անսակ խախուս կա
մուրջի մը վրայ: Բայց հասարակութիւնը միարե
քան կը վկայէ թէ այս գիտուածին բուն պատճառը
լոթանա անոնն խալֆան եղաւ, որու յանձնը վածէ
կամուրջն շնութիւնը. լաւ գիտէր կրսկն յիշեալ
ճարաւառապէոը, ու երկու օր առաջ տեսած էր որ
կամուրջն սիւները տեղերուն խախուս էին. ուսւ
տի պէտք էր որ աս բանը իմացընէր կառավարիցն:
Երդէն կը գանգատէին անկէց թէ իր շահուն հա
մար այրան առեն երկնյուոց կամուրջն շնութիւն
նը. Հիմայ ալ իրաւունք ունին անոր անհոգութիւն
ը բամբակէլու որով ոյսքան մարդկանց խղճութ
մահունը պատճառ եղաւ:

— Կիրառու վերջն լուրերը ամսուս 12 ին զըր-
ված, կը ծանուցանեն թէ հիմնկու հիմայ հան-
դարս է այն կղջին, և թէ կառաւանդէնուազօշուն
եկած զշքէրը բաւական են ապստամբները դպիւ
ու կայուն ամմէն կողմը հանգարտեցնել:

— Կուտառէլուրի օրագրութիւնը նամակ մը կը
հրատարակէ, Մարդկինիքայէն գլուխ սեպտեմբեր
26 ին, որու մէջ հեռուեալ գիպուածը կը կար-
դացի:

«Մ. Տ. Փիշը անունը մէկ մը, Աէն փիէսի
վահանականներէն, մօտելա երքոր օրսորդութեան
ելուծ էր, յանկարծ աշաղին օձ մը յարձակեցաւ
եր վրան ու քանի մը տնջաց խսճելով վերաւորեց
զանի: Ծիսաւի քաջասիրտ մարդ մը ըլլալով յիշ-
եալ որսորդը՝ կրցածին շափ մաքաւեցաւ ու ենքը
զիները պաշտպանեց, և վերջապէս երկու անգամ
հրացնալ սրպէլով՝ այս զուշնուրելի գաղանը սատ-
կեցուց, բայց զժքաղչութեամբ՝ 4 ժամ անցնելէն
եռքը ինըն ալ միւաւ, թէ և շնութեց հասած ու
հարկաւոր եղած գեղէրը ըրած էին: Ե. յս զիսուաւ-
ծը սաստիկ վախ մը տըլաւ ոյն կողմի բնակիչնե
րուն: ու մեռնողին ընկերն ալ չափէ զուրս ցաւ
մը զբալով՝ գարկին ջարդութուրդ ըրն իրէնց հը-
րացանները:

«Եօթը տոնաւափ երկույնութիւն ունէր օձը, ու
րուն փորը ճզքէլով՝ հարիւր վաթառն երկու ձագ
գտան:

Վամենն տարի ինչպէս սովորութիւն է, փոփո
խութիւն կը լոյց առ շաբթու Խղմիրու հայոց աղքին
գործակալներուն մէջը: ուստի բազաքին հայազգի
երևելներուն և ուսութեանաններուն ժողովուը,
ու մեր բարեկարդ Հյուսնինը Դերազարիւ Մասու
թէս Շրբ Խպէտիկումն համականեւմը՝ առ տար-
վան ընորը լած գործակալներուն մնունները արժան
կը համուրինք ծանուցաննեւ հասարակութեան:

Աղքային գործոց հոգաբարձու անուանեցան չորս
բարձուէր անձինք, այսինքն՝

Մահակա Միլութիք աղայ Վիքայէլուան:

Գալուստ աղայ Մամուկեան:

Մահակա Միլութիք աղայ Վիքայէլուան:

Վակէ ՚ի զատ Աղաղար աղան կարստիւեանն
որ քաղաքիս ժողովոյն շուրացին անդամնն էր, կրկնն
նոյն պաշտօնը յանձնը վեցան:

Յիշեալ աղգային՝ հոգաբարձուներուն զլրա
խորհրդական ալքներվեցան, այսինքն՝

Կարապէտ աղայ Յովհաննէսեան:

Սուեփան աղայ Պալասամով:

Մահակա Պալայ աղայ Կոստանդեան:

Կարապէտ աղայ Տիլարէրտան:

Սուրբ Ստեփաննոս Եկեղիցին վերատեսուչ:

Սուեփան աղայ Պալտօնան:

Կարապէտ աղայ Յովհայուս:

Վիշտիք Վիշտիք աղայ Յովհայուս:

Սուրբ Ստեփաննոս Եկեղիցին վերատեսուչ:

Սուեփան աղայ Պալտօնան:

Վահապէտ աղայ Յովհայուս:

Վահապէտ աղայ Տիլարէրտան:

Վահապէտ աղայ Մամակա Կոստանդեան:

Վահապէտ աղայ Եկեղիցին մօտ, այրէր է զանիկա:

2, Վնդղացիք բիչ մը տեղ առած էն, որ Վիշտիք ցեալ՝ ահանդները ետ կուզն հիմակ. որովհետեւ
վերջի անգամ եղած զանադրութեանը համեմատ
երենց կը վերաբէրի:

Քաղաքականութեան փողթիքայի հմուտ մարդիկ-
ները անանեկ կը կարծէն որ անշուշտ պատերազմ կը
բացվի աս երկու տէրութեան մէջ, թէ որ Վմերիք-
քացիք չի վեցանին, որն որ հաւանական չերենար.
բայց Վնդղացիք ալ ամենն կերպ յառաջիմութեանը ու համ-
գուտութիւնը համար սիրուլ հոգ կը տանին:

Վերջապէս այս բանը մեծ շփոթութիւն տրվա-
լի զիացիք առաւտուրին, ու կառավարութեան թրդ-
թերուն զինը (հասարակութեան փոխ առած ըս-
տակին համար) շատ վար իջաւ:

ՀԻՆՄԱԴԻՆ

Պոմազյէն եկած նամակներուն նոյելով՝ անշուշտ
կը լըմնայ մօտերս Վնդղացիք ու Չինիմացնի մէջ
հաշուութեան դաշնադրութիւնը:

Վրդէն սկսած է Ուլու Հ. Ելիոդը՝ կայսերական
գործակալ Ք. Եղիչէնի հետ, հաշուութեան պայման-
ները կարգի դընել, որու գլխաւոր յօդուածները
ասոնք էն:

1. Չինացոց կառավարութիւնը վեց միլիոն ըր-
եալ վճարելու է Վնդղացոց, վաճառականներուն
ըրած կրստեանը և պատերազմի ծախքերաւն փո-
խարէն ու այս գումարը հատուցանելու են տարոց
տարի մէկ միլիոն ըրեալ տալու:

2. Չինացոց կառավարութիւնը Վնդղացինե-
րուն տալու է Հանկի թղթին կղզին:

ՎԿԱԳՒ

Լիլորիուլ, Մարտ I.

Բամպակ: Հատ գործառնութիւններ եղան աս
շաբաթ ու դրմթէ 36,000 պալեա ծախմեցաւ, ու
ընցմէ 10,000 պալեան քանի մը վաճառական առին
պահելու համար, յուսալով որ ետքը գիները ալ
տեւէ աղչափի բարձրնան: Ք. աղաքին մեջը աս շա-
բաթվան մօտած բամպակը միայն 8468 պալեա եղաւ

